

γαυγίζη δυνατὰ καὶ νὰ δείχνη πάντα νὰ δόντλα. Αὐτὸ ἦταν γεννημένο ἡμερο καὶ καλὸ ὅσοι κλ' ἂν ἐζύγοναν στὸ καρὰβι τοὺς κουνούσε τὴν οὐρά του. Δὲν ἐλόγιαζε κανένα γὰ κλέφτη, δὲν ἔβανε μὲ τὸ νοῦ του κατὸ ἄνθρωπο...

Κ' ἐγὼ, ὡς ἐκείνη τῇ στιγμῇ, εἶχα τὴ γελασμένη ἰδέα, ὅτι μονάχα ἀνθρώπους σβύννει καὶ βουλιάζει σ' αὐτὸ τὸν κόσμο ἢ καλωσύνη.

Ἀθήναι, Αὐγούστος τοῦ 1894.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

Η Ο Σ Φ Ρ Η Σ Ι Σ

Ἡ αἴσθησις τῆς ὀσφρήσεως εἶναι μία ἐκ τῶν θαυμασιωτέρων δυνάμεων τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ. Εἰσερχόμεθα ἐντὸς κήπου καὶ ἐν ᾧ μυρία ἀρώματα ἐπιπλεύουσιν εἰς τὸν ἀέρα, κατορθοῦμεν νὰ ὀσφρανθῶμεν διακεκριμένως ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Πῶς δὲν ἀναμιγνύονται; Πῶς προσβάλλοντα συγχρόνως τὰ ὄργανα τῆς ὀσφρήσεως δὲν συγχέονται; Ἡ ἀπάντησις εἶναι δυσκολωτάτη, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι οὐχ ἥττον ἀληθές. Οἱ χημικοὶ ἀδελφοὶ Φίσχερ ἵνα ἴδωσι μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ εὐαισθησία τῆς ὀσφρήσεως ἀνέμιξαν μετὰ τοῦ ἀέρος δωματίου 230 κυβικῶν μέτρων ἐλάχιστον ποσὸν ἀρώματος καὶ μετὰ ταῦτα ἀφήκαν ἀτομόν τι νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ δωματίῳ. Τὸ ἄρωμα διεκρίθη καὶ ὠνομάσθη ἀμέσως ὑπ' αὐτοῦ καίτοι μόλις 1|1,460,000,000 τοῦ μιλιογράμμου ἠδύνατο νὰ προσβάλλῃ τὰ νεῦρα τῆς ρινός του! Πῶς συμβαίνει τοῦτο; Τὸ πῶς συμβαίνει εἶναι δύσκολον νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ ἐξηγηθῇ, ἀλλὰ συμβαίνει καθ' ἐκάστην καὶ συνειθίσαμεν τόσον εἰς αὐτό, ὥστε δὲν μᾶς ἐκπλήττει ποσῶς.